

Gömöri Géza Karikatúrái A Volt Munkatársairól

könyve" számára néhány tollrajzot készített.

Sarlós István

Stadinger István

Szabó István

Patai Ilona

A 'Fővárosi Közmű' című újságban jelentek meg ezek a karikatúrák. Én készítettem a Gázműveknél dolgozó munkatársaimról. A Gázművekhez akkor kerültem, amikor gazdasági igazgatót kerestek 1955-ben. Akkor megkérdeztem, mit fizetnek. Kétszer annyit kereshettem, mint amennyit a tanítással. Gondolkoztam: tanítok délelőtt, délután, este, levelezőket, itt meg nyolc óra alatt kétszer annyit lehet keresni! Megpályáztam. És mivel akkor még a Számviteli Főiskolának is a szakmai instruktora voltam, a jelentkezők közül rögtön engem szűrtak ki. Megkértek, hogy legyek a Gázművek gazdasági igazgatója, örömmel vállaltam. Jól éreztem magam ott, még most is szeretnek. Mikor a nyolcvanéves születésnapom volt, azt mondták, hogy rendeznek egy ebédet, hívjak meg húsz embert, akikkel együtt dolgoztam. Én választhattam meg, hogy kik legyenek ott, mi legyen az ebéd, nagyon jól éreztük magunkat, régi emlékeket idéztünk föl, vicceseket meg komolyakat. Egy vicceset elmesélek. Volt egy nagyon jó barátom, a Kelényi, szolgáltató igazgató volt, annak volt egy autóbuzsbérlete, és mikor kiment a vécére, kivettük a zsebéből. Az egyik barátom kivette belőle a fényképet, és egy majomképet tett a helyére. Két hétig járt vele, és nem vette észre. Egyszer jött mérgesen, hogy 'Képzeljétek, mi történt!' 'Na mi?' 'Fölszállt egy ellenőr, és megmutattam neki a bérletemet. Sokszor mutattam már, és oda se néztek, most meg, mikor odamutattam neki, mondta, 'Mutassa csak!'. 'Mi az, nem ismer rám?' Én még ilyen hülyeséget kérdeztem tőle. ' 'Azt mondja: 'Hát?'. Mondom, 'A fiatalkori képem'. Akkor már mindenki röhögött az autóbuzson, úgyhogy odanéztem, hú! Akkor láttam, hogy egy majom képe. ' A Gázműveknél egyébként sohasem volt semmilyen atrocitásom. A Kádár-rendszerben nem volt ilyen a zsidó származás miatt. Nagyon jó kapcsolataim voltak, és most is ha bemegyek, össze-vissza ölelgetnek, annyira örülnek nekem. Vezető állásban voltam, nem jutott el hozzám ilyesmi. Tényleg nagyon jó kapcsolatban voltam mindenkivel. És ha lehetett, akkor mindenkin segítettem. Nem voltam rámenős ember soha. 1955-ben négyezer forint alapfizetéssel mentem a Gázművekhez, és plusz ezer forint volt a prémium. Tehát ötezer forintot kerestem, ami nagyon nagy pénz volt, a miniszterhelyettesnek volt négyezer forintja. A Gázművek akkor az egyik legnagyobb vállalat volt. Nagy volt a felelősségem, ezért lett ilyen magas a fizetésem. 1980-ban voltam hatvan éves, akkor mentem nyugdíjba, de még utána is bejártam 1995-ig mint szakértő.